

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
2. oktober 2015

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-303/13 P	Kommissionen mod Jørgensen Andersen m.fl. Påstande: set aside the judgment of the General Court (Fifth Chamber) of 20 March 2013, notified to the Commission on 22 March 2013, in Case T-92/11 Jorgen Andersen v European Commissions and - reject the application to annul Commission Decision 2011/3/EU of 24 February 2010 concerning public transport service contracts between the Danish Ministry of Transport and Danske Statsbaner (Case C 41/08 (ex NN 35/08)); - and order the applicant at first instance to pay the costs; alternatively, - rule that the third plea at first instance is not well founded and refer the case back to the General Court for consideration of the first and second pleas at first instance; - and reserve the costs of the proceedings at first instance and on.	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Erhvervs- og Vækstministeriet Transport- og Bygningsministeriet Kammeradvokaten	Dom	06.10.15
C-23/14	Post Danmark Sagen vedrører: 1. Efter hvilke retningslinjer skal det afgøres, om en dominerende virksomheds anvendelse af et rabatsystem med en standardiseret mængdetærskel med de i punkt 10-11 i forelæggelsesbeslutningen nævnte karakteristika udgør et misbrug af en dominerende stilling i strid med EF-traktatens artikel 82? Som et led i besvarelsen bedes det belyst, hvilken betydning det har for vurderingen, Om rabatsystemets tærskler er fastsat på en sådan måde, at rabatsystemet finder anvendelse på den væsentligste del af kunderne på markedet? Som et led i besvarelsen bedes det endvidere belyst, hvilken betydning, om nogen, den dominerende virksomheds priser og omkostninger har for bedømmelsen efter EF-	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Erhvervs- og Vækstministeriet Konkurrence- og forbrugerstyrelsen Kammeradvokaten	Dom	06.10.15

	<p>traktatens artikel 82 af et sådant rabatsystem (betydningen af en as efficient competitor-test). Det bedes samtidig belyst, hvilken betydning markedets karakteristika i den forbindelse har, herunder om markedets karakteristika kan berettige, at der kan påvises markeds-afskærmende virkning ved andre undersøgelser og analyser end en as efficient competitor-test, jf. herved punkt 24 i Kommissionens artikel 82-meddelelse. 2. Hvor sandsynlig og alvorlig skal den konkurrenceskadelige virkning af et rabatsystem, med de i punkt 10-11 i forelæggelsesbeslutningen nævnte karakteristika, være, for at EF-traktatens artikel 82 finder anvendelse? 3. Under hensyn til besvarelsen af spørgsmål 1-2, hvilke nærmere omstændigheder skal den nationale domstol tage i betragtning ved vurderingen af, om et rabatsystem, under omstændigheder svarende til dem der er beskrevet i forelæggelsesbeslutningen (markedets og rabatsystemets karakteristika), konkret har eller er egnet til at have en sådan markedsafskærmende virkning, at det udgør et misbrug omfattet af EF-traktatens artikel 82? Er det i den forbindelse et krav, at den markedsafskærmende virkning er mærkbar?</p>			
C-71/14	<p>East Sussex County Council</p> <p>Sagen vedrører: 1) Hvorledes skal artikel 5, stk. 2, i direktiv 2003/4/EF fortolkes, og der anmodes navnlig om svar på, om et gebyr af en rimelig størrelse, som opkræves for udlevering af en særlig type miljøoplysninger, kan omfatte: a) en del af omkostningerne til vedligeholdelse af en database, som den offentlige myndighed anvender i forbindelse med besvarelse af anmodninger om sådanne oplysninger b) faste personaleomkostninger, hvortil der tages passende hensyn til ved fastsættelsen af gebyret? 2) Er det foreneligt med direktivets artikel 5, stk. 2, og artikel 6, at en medlemsstats nationale bestemmelser fastsætter, at en offentlig myndighed kan opkræve et gebyr for at udlevere miljøoplysninger, som »ikke overstiger et beløb, der af den offentlige myndighed opfattes som rimeligt«, hvis den offentlige myndigheds afgørelse af, hvad der anses for »et rimeligt beløb«, i henhold til engelsk ret er underlagt administrativ prøvelse og domstolsprøvelse?</p>	<p>Justitsministeriet Udenrigsministeriet Miljøstyrelsen Energistyrelsen</p>	Dom	06.10.15
C-561/14	<p>Genc</p> <p>1. Skal stand still-bestemmelsen i artikel 3 i den til aftalen af 12. september 1963 mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet om en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet knyttede afgørelse 1/80 af 19. september 1980 fra Associeringsrådet om udvikling af associeringen og/eller stand still-bestemmelsen i artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen af 23. november 1970, som bekræftet ved Rådets forordning (EØF) nr. 2760/72 af 19. december 1972, forstås sådan, at nye og skærpede betingelser for adgangen til familiesammenføring for familiemedlemmer, der ikke er økonomisk aktive, herunder mindreårige børn, til økonomisk aktive tyrkiske statsborgere, som har bopæl og opholdstilladelse i en medlemsstat, er omfattet af stand still-forpligtelsen, når</p>	<p>Justitsministeriet Udenrigsministeriet Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet Kammeradvokaten</p>	Mundtlig forhandling	20.10.15

	<p>henses til: EU-Domstolens fortolkning af stand still-bestemmelserne i navnlig dom af 18. juni 2007 i sag C-325/05 Derin, dom af 19. juli 2012 i sag C-451/11 netger, dom af 8. december 2011 i sag C-371/08 Ziebell (Store Afdeling) og dom af 24. september 2013 i sag C-221/11 Demirkan (Store Afdeling), formålet med og indholdet af Ankara-aftalen som fortolket i navnlig Ziebellog Demirkan-dommene, også henset til den omstændighed, at aftalen og de hertil knyttede protokoller, afgørelser mv. ikke indeholder bestemmelser om familiesammenføring og den omstændighed, at familiesammenføring inden for det daværende Fællesskab og nu Den Europæiske Union stedse har været reguleret ved sekundære retsakter, nu opholdsdirektivet (direktiv 2004/38/EF)?</p>			
--	---	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-69/14	<p>Târşia</p> <p>Sagen vedrører: Kan artikel 17, 20, 21 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 110 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og retssikkerhedsprincippet som fastlagt i fællesskabsretten og Domstolens praksis fortolkes således, at de er tilhinder for bestemmelser som artikel 21, stk. 2, i lov nr. 554/2004, hvorefter genoptagelse af sager kun er mulig for så vidt angår nationale retsafgørelser i forvaltningssager, hvor der er tale om tilsidesættelse af princippet om fællesskabsrettens forrang, mens nationale retsafgørelser [org. s. 6] på andre områder end området for forvaltningssager (civile sager og straffesager), som indebærer en tilsidesættelse af det nævnte princip om fællesskabsrettens forrang, ikke kan genoptages?</p>	Justitsministeriet	Dom	06.10.15
C-73/14	<p>Rådet for Den Europæiske Union mod Europa-Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens afgørelse af 29. november 2013 om, at Europa-Kommissionen på vegne af Den Europæiske Union afgiver en skriftlig erklæring til Den Internationale Havretsdømstol i sag 21 1, annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljøstyrelsen	Dom	06.10.15
C-298/14	<p>Brouillard</p> <p>Sagen vedrører: »Skal artikel 45 og 49 TEUF samt direktiv 2005/36 af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer fortolkes således, at de finder anvendelse i en situation, hvor en belgisk statsborger, der er bosat i Belgien, og som ikke har udøvet erhvervsmæssig virksomhed i en anden medlemsstat, til støtte for sin</p>	Justitsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Uddannelses- og Forskningsministeriet	Dom	06.10.15

	<p>ansøgning om at få adgang til en udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse af referendarer ved Cour de cassation i Belgien påberåber sig et eksamensbevis, der er udstedt af et fransk universitet, nemlig en erhvervsfaglig mastergrad inden for privatret, økonomi og forvaltning med speciale som juristlingvist udstedt den 22. november 2010 af Poitiers universitet? Skal stillingen som referendar ved Cour de cassation i Belgien, hvis besættelse ifølge artikel 259k i code judiciaire er betinget af, at den pågældende har erhvervet en juridisk doktor- eller kandidatgrad, anses for et lovreguleret erhverv som omhandlet i artikel 3 i direktiv 2005/36 af 7. september 2005? Skal stillingen som referendar ved Cour de cassation, der indebærer varetagelsen af opgaver som fastsat i artikel 135a i code judiciaire, anses som en ansættelse i den offentlige administration som omhandlet i artikel 45, stk. 4, TEUF, med den virkning, at artikel 45 og 49 TEUF samt direktiv 2005/36 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ikke finder anvendelse i henhold til artikel 45, stk. 4? Såfremt artikel 45 og 49 TEUF samt direktiv 2005/36 af 7. september 2005 finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, skal disse bestemmelser da fortolkes således, at de er til hinder for, at udvælgelseskomitéen for den udvælgelsesprøve, der gennemføres med henblik på ansættelse af referendarer ved Cour de cassation, gør adgangen til deltagelse i udvælgelsesprøven betinget af, at den pågældende har erhvervet en juridisk doktor- eller kandidatgrad ved et belgisk universitet, eller af, at det franske fællesskab [org. s. 17], der er kompetent inden for uddannelsesområdet, har anerkendt, at den mastergrad, som sagsøgeren har erhvervet ved Poitiers universitet i Frankrig, kan ligestilles med en juridisk doktor-, kandidat- eller mastergrad, der er erhvervet ved et belgisk universitet? Såfremt artikel 45 og 49 TEUF samt direktiv 2005/36 af 7. september 2005 finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, skal disse bestemmelser da fortolkes således, at udvælgelseskomitéen for den udvælgelsesprøve, der gennemføres med henblik på at ansætte referendarer ved Cour de cassation, har pligt til at sammenligne de kvalifikationer, som sagsøgeren har opnået på grundlag af sine eksamensbeviser samt hans erhvervs erfaring, med de kvalifikationer, der opnås som følge af erhvervelsen af en juridisk doktor- eller kandidatgrad udstedt af et belgisk universitet, og i givet fald til at pålægge ham en udligningsforanstaltning som omhandlet i artikel 14 i direktiv 2005/36?»</p>			
C-308/14	<p>Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien</p> <p>Påstande: Det fastlås at Det Forenede Kongerige som følge af kravet om, at en ansøger om børnetillæg (Child Benefit) eller børnefradrag (Child tax Credit) skal have ret til at opholde sig i Det Forenede</p>	<p>Udenrigsministeriet Social- og Indenrigsministeriet</p>	GA	06.10.15

	Kongerige, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til forordning (EF) nr. 883/2004. Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.			
C-354/14	<p>Capoda Import-Export</p> <p>Sagen vedrører: 1. Kan EU-retten – navnlig artikel 34 TEUF, artikel 31, stk. 1, i Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, samt artikel 1, litra t) og u), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1400/2002 – fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser som artikel 1, stk. 2, i OG (Ordonanța Guvernului, regeringsdekret) nr. 80/2000, der tilsyneladende udgør en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ indførselsrestriktion, idet sælgeren, leverandøren eller forhandleren med henblik på fri omsætning (salg, distribution) af nye produkter og forbrugsmaterialer henhørende under kategorien af varer vedrørende færdselssikkerhed, miljøbeskyttelse, energieffektivitet og tyverisikring af vej køretøjer i henhold til disse bestemmelser enten skal fremvise en typegodkendelsesattest eller en erklæring med henblik på indførelse på markedet og/eller markedsføring udstedt af fabrikanten eller – såfremt sælgeren, leverandøren eller forhandleren ikke har opnået eller er i besiddelse af en sådan dokumentation – iværksætte godkendelsesproceduren for de pågældende produkter ved Registrul Auto Român (det rumænske motorregistreringskontor; herefter »RAR«) og opnå en typegodkendelsesattest med henblik på indførelse på markedet og/eller markedsføring udstedt af RAR, når samtidigt henses til, at selv om sælgeren, leverandøren eller forhandleren er i besiddelse af en typeattest med henblik på indførelse på markedet og/eller markedsføring af dele fremlagt af leverandøren i en anden EU-medlemsstat, som frit distribuerer disse dele i den pågældende EU-medlemsstat, er den pågældende attest ikke tilstrækkelig til at tillade fri omsætning, salg eller distribution af de omhandlede varer? 2. Kan EU-retten – navnlig artikel 34 TEUF, for så vidt angår begrebet »foranstaltninger med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion«, artikel 31, stk. 1, i direktiv 2007/46/EF og artikel 1, litra t) og u), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1400/2002 – fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser, i henhold til hvilke typeattesten med henblik på indførelse på markedet og/eller markedsføring fremlagt af leverandøren i en anden EU-medlemsstat vedrørende nye produkter og forbrugsmaterialer henhørende under kategorien af varer vedrørende færdselssikkerhed, miljøbeskyttelse, energieffektivitet og tyverisikring af vej køretøjer ikke er tilstrækkelig til at tillade den frie markedsføring af</p>	Miljøstyrelsen	Dom	06.10.15

	nye produkter og forbrugsmaterialer henhørende under kategorien af varer vedrørende færdselssikkerhed, miljøbeskyttelse, energieffektivitet og tyverisikring af vej køretøjer, når samtidigt henses til, at denne leverandør i en anden EU-medlemsstat frit distribuerer disse dele i den pågældende EU-medlemsstat, idet de omhandlede dele i overensstemmelse med denne attest kan markedsføres i Den Europæiske Union?			
C-362/14	Schrems Sagen vedrører: »Er en uafhængig person – der ved lov er tillagt opgaven med administration og håndhævelse af databeskyttelseslovgivningen – ved vurderingen af en klage, der er blevet indgivet til den pågældende, over, at personoplysninger overføres til et tredje land (i dette tilfælde USA), hvis lovgivning og praksis det påstås ikke indeholder tilstrækkelig beskyttelse for datasubjektet, fuldstændig bundet af konklusionen i en fællesskabsundersøgelse, hvori der konkluderes det modsatte og som er indeholdt i Kommissionens beslutning af 26. juli 2000 (2000/520/EF), henset til artikel 7, artikel 8 og artikel 47 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (2000/C 364/01), og dette trods bestemmelserne i artikel 25, stk. 6, i direktiv 95/46/EF? Eller alternativt kan og/eller skal 5 den person, der varetager hvervet, foretage en egen undersøgelse af forholdet i lyset af den mellemliggende udvikling i de faktiske omstændigheder, der har fundet sted, siden Kommissionens beslutning blev offentliggjort?«	Justitsministeriet	Dom	06.10.15
C-471/14	Seattle Genetics 1. Fastsættes tidspunktet for den første tilladelse til markedsføring i Fællesskabet henhold til artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler i henhold til fællesskabsretten, eller henviser denne bestemmelse til det tidspunkt, hvor tilladelsen træder i kraft i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning? 2. I tilfælde af, at Den Europæiske Unions Domstol bekræfter, at tidspunktet i henhold til spørgsmål 1 fastsættes i henhold til fællesskabsretten: Hvilket tidspunkt er relevant i denne forbindelse – tidspunktet for tilladelsen, eller tidspunktet for meddelelsen?	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	06.10.15
C-489/14	A Sagen vedrører: 1. Hvordan skal udtrykket »fastslået« i artikel 19, stk. 1 og 3, [i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 forstås i en situation, hvor: a. sagsøgeren i sagen for den ret, ved hvilken der først er anlagt sag (»den første sag«), praktisk taget ikke tager nogen skridt i	Justitsministeriet	Dom	06.10.15

	<p>den første sag ud over det første retsmøde og navnlig ikke indgiver en stævning (assignation) inden for fristen for bortfaldet af den indledende begæring til retten (requête), med det resultat, at den første sag bortfalder uden at være blevet afgjort på grund af udløbet af den fastsatte frist, i overensstemmelse med den stedlige (franske) lovgivning, der finder anvendelse i den første sag, nemlig 30 måneder efter det første indledende retsmøde b. den første sag bortfalder som ovenfor anført meget kort tid (tre dage) efter, at der er indledt en sag ved den anden ret, ved hvilken der er anlagt sag (»den anden sag«), i England, med det resultat, at der hverken foreligger en retsafgørelse i Frankrig eller nogen fare for uforenelige retsafgørelser mellem den første sag og den anden sag, og c. sagsøgeren i den første sag som følge af Det Forenede Kongeriges tidszone efter bortfaldet af den første sag altid ville kunne indlede en skilsmisssag i Frankrig, før sagsøgeren ville kunne indlede en skilsmisssag i England?</p>			
T-275/12	<p>FC Dynamo-Minsk mod Rådet</p> <p>Påstande: Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 265/2012 af 23. marts 2012 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 om indførelse af restriktive foranstaltninger over for Belarus (EUT 2012 L 87, s. 37) annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren. Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/171/FUSP af 23. marts 2012 om gennemførelse af afgørelse 2010/639/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Belarus (EUT 2012 L 87, s. 95) annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	06.10.15
T-276/12	<p>Chyzh m.fl. mod Rådet</p> <p>Påstande: Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 265/2012 af 23. marts 2012 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 om indførelse af restriktive foranstaltninger over for Belarus (EUT L 87, s. 37) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne. Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/171/FUSP af 23. marts 2012 om gennemførelse af afgørelse 2010/639/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Belarus (EUT L 87, s. 95) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	06.10.15
T-689/13	<p>Bilbaina de Alquitrans m.fl. mod Kommissionen</p> <p>Påstande: den anfægtede retsakt er ulovlig, eftersom den tilsidesætter REACH- og CLP-forordningerne vedrørende klassificering af stoffer som giftige for vandmiljøet og vedrørende undersøgelser, som skal foretages til dette formål, samt ligebehandlingsprincippet for så som der i afgørelsen ikke tages hensyn til de undersøgelser, som er gennemført i overensstemmelse med REACH og OECD-retningslinjerne, og der hermed stilles krav</p>	Miljøstyrelsen	Dom	07.10.15

	<p>om, at der skal foretages forsøg, som ikke bygger på nogen anerkendt og standardiseret metode. Med det andet anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at den anfægtede retsakt er ulovlig, da den er baseret på et åbenbart urigtigt skøn, idet der hermed ikke tages hensyn til de inaktive iboende egenskaber ved CTPHT, som påvirker forsøgene med ultraviolet lys og anvendelsen af summationsmetoden væsentligt. Med afgørelsen blev der opstillet M-faktorer for PAH-bestanddele, uden at der blev foretaget nogen egentlig gennemgang af de undersøgelser, der blev henvist til, og de oplysninger, som sagsøgerne havde fremlagt, blev afvist uden gyldig begrundelse. Med det tredje anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er ulovlig, eftersom den tilsidesætter de EU-retlige principper om gennemsigtighed og om retten til forsvar.</p>			
T-358/13	<p>Italien mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/209/EU af 26. april 2013, meddelt under nummer C(2013) 2444 den 29. april 2013 ved skrivelse nr. SG-Greffe (2013) D-5879, indgået til Italiens Faste Repræsentation ved EU den 29. april 2013 angående »afslutning af regnskaberne for medlemsstaternes betalingsorganer vedrørende de udgifter, der finansieres af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), for regnskabsåret 2012«, for så vidt som for så vidt som denne afgørelse fastslår, at beløbet på 5 006 487,10 EUR vedrørende regionen Basilicata er et »ikke-genanvendeligt beløb« og således fratrækker dette beløb fra udgiftsloftet for ELFUL vedrørende programmet for udvikling af landdistrikterne i Basilicata, og som en konsekvens heraf indebærer, at dette beløb ikke kan anvendes inden for rammerne af nævnte loft og indebærer en frigørelse af beløbet. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	08.10.15
T-659/13	<p>Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 885/2013 af 15. maj 2013 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/40/EU hvad angår tilrådighedsstillelse af informationstjenester vedrørende sikrede parkeringspladser for lastbiler og erhvervskøretøjer (EUT L 247, s. 1) annulleres i sin helhed, og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger. Subsidiært: Den anfægtede forordnings artikel 3, stk. 1, artikel 8 og artikel 9, stk. 1, litra a), annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	08.10.15
T-660/13	<p>Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 886/2013 af 15. maj 2013 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/40/EU hvad angår data og procedurer for vederlagsfri</p>	Udenrigsministeriet	Dom	08.10.15

	<p>tilrådighedsstillelse, om muligt, af et minimum af generel trafikikkerhedsinformation (EUT L 247, s. 6), annulleres i sin helhed. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger. Subsidiært har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af den anfægtede forordnings artikel 5, stk. 1, artikel 9 og artikel 10, stk. 1, litra a). Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>			
C-137/14	<p>Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland</p> <p>Påstande: Kommissionen har nedlagt påstand om, at Domstolen fastslår, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (1) (herefter VVM-direktivet) og artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (2) (herefter IPPC-Direktivet), idet den — principielt anser bestemmelserne i VVM-direktivet for ikke at tillægge subjektive rettigheder og dermed i vid udstrækning udelukker, at private kan gøre dem gældende for en domstol (§ 113, stk. 1, i Verwaltungsge-richtsordnung (lov om forvaltningsretssager)) — begrænser ophævelsen af afgørelser på grund af processuelle fejl til de tilfælde, hvor der fuldstændig mangler en nødvendig vurdering af indvirkningen på miljøet (miljøindvirkningsvurdering) eller hvor der mangler en nødvendig forudgående undersøgelse (§ 4, stk. 1, i Umwelt-Rechtsbehelfsgesetz, lov om retsmidler i miljøsager, herefter UmwRG), og til tilfælde, hvor sagsøgeren beviser, at den processuelle fejl var kausal for afgørelsens resultat (§ 46 i Verwaltungsverfahrensgesetz, lov om forvaltningsretssager, herefter VwVfG) og sagsøgerens retlige stilling er berørt — begrænser søgsmålsretten og omfanget af den retslige prøvelse til indsigelser, der allerede blev rejst inden for indsigelsesfristen i den forvaltnings-sag, der har ført til vedtagelsen af afgørelsen (§ 2, stk. 2, i UmwRG og § 73, stk. 6, i VwVfG) — i sager, der blev indledt efter den 25. juni 2005 og afsluttet før den 12. maj 2011, begrænser miljøforeningers søgsmålsret til retsfor skrifter, der giver private rettigheder (UmwRG's § 2, stk. 1, sammenholdt med § 5, stk. 1) — i sager, der blev indledt efter den 25. juni 2005 og afsluttet før den 12. maj 2011, begrænser omfanget af den retslige prøvelse af miljøforeningers retsmidler til retsfor skrifter, der giver private rettigheder (den tidligere affattelse af UmwRG § 2, stk. 1, sammenholdt med UmwRG's § 5, stk. 1). — generelt undtager forvaltnings-sager, der blev indledt før den 25. juni 2005, fra UmwRG's anvendelsesområde (UmwRG's § 5, stk. 1).</p>	Miljøstyrelsen	Dom	15.10.15

C-167/14	<p>Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af Domstolens dom af 25. oktober 2007, Kommissionen mod Den Helleniske Republik (sag C-440/06). Den Helleniske Republik tilpligtes at betale Kommissionen en bøde på 47 462,40 EUR pr. dag, hvormed opfyldelsen af dommen i sag C-440/06 forsinkes, regnet fra afsigelsen af dom i den foreliggende sag og til den dag, hvor dommen i sag C-440/06 er opfyldt. Den Helleniske Republik tilpligtes at betale Kommissionen et dagligt fast beløb på 5 191,20 EUR, regnet fra afsigelsen af dommen i sag C-440/06, og indtil afsigelsen af dommen i denne sag eller indtil den dom, der blev afsagt i sag C-440/05-6, er opfyldt, hvis dette sker tidligere. Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet Miljøstyrelsen	Dom	15.10.15
C-168/14	<p>Grupo Itevelesa e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Udelukker artikel 2, stk. 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked teknisk kontrol med motorkøretøjer (inspección técnica de vehículos, herefter »ITV-tjenester«) fra dette direktivs anvendelsesområde, når den i henhold til nationale bestemmelser udføres af private virksomheder under en medlemsstats myndigheders tilsyn?</p>	Miljøstyrelsen	Dom	15.10.15
C-251/14	<p>Balázs</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 4, stk. 1, og artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF fortolkes således, at der, ud over de kvalitetskrav, som er fastsat i den nationale lovgivning, der er vedtaget på grundlag af dette direktiv, ikke i medfør af anden national lovgivning kan pålægges leverandører af brændstof supplerende kvalitetskrav i forhold til direktivets bestemmelser, som er fastsat i en national standard?</p>	Miljøstyrelsen Erhvervsstyrelsen	Dom	15.10.15
Forenede sager C-352/14 og C-353/14	<p>Iglesias Gutiérrez m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er artikel 56 i Estatuto de los Trabajadores – Real Decreto Legislativo 1/1995 (lov om arbejdstagere – kongeligt lovdekret nr. 1/1995) af 24. marts 1995, femte overgangsbestemmelse i Ley 3/2012 de medidas urgentes para la reforma del mercado laboral (lov nr. 3/2012 om hasteforanstaltninger med henblik på reform af arbejdsmarkedet) af 6. juli 2012 samt artikel 123 og artikel 124, stk. 13, i Ley Reguladora de la Jurisdicción Social – Ley 36/2011 (lov om social- og arbejdsretlige domstole – lov nr. 36/2011) af 10. oktober 2011 (som implicit henviser til de førnævnte forskrifter) i strid med artikel 107 og 108 i traktaten om [Den</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	15.10.15

	Europæiske Unions funktionsmåde] – den konsoliderede udgave – for så vidt som de materielt forøger de godtgørelser, som er godkendt ved Europa-Kommissionens afgørelse i sagen »State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group«?			
C-94/14	<p>Flight Refund</p> <p>Sagen vedrører: 1. Kan et krav om kompensation i henhold til Montrealkonventionens artikel 19 forfølges inden for rammerne af en europæisk betalingspåkravsprocedure? 2. Når der er tale om et krav om kompensation i henhold til Montrealkonventionens artikel 19, skal den kompetence, der tillægges en notar, som kan sidestilles med en national ret, og som er kompetent til at udstede et europæisk betalingspåkrav, samt den retslige kompetence til at påkende en retssag, der er anlagt som følge af, at skyldneren har fremsat indsigelse, da fastlægges i henhold til kompetencebestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure (herefter »forordning nr. 1896/2006«), Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (herefter »forordning nr. 44/2001«) og/eller konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, indgået i Montreal den 28. maj 1999 (herefter »Montrealkonventionen«)? Hvilket forhold består der mellem disse forskrifter? 3. Såfremt Montrealkonventionens kompetencebestemmelser skal tillægges forrang, har fordringshaveren da også i de tilfælde, hvor der ikke foreligger supplerende tilknytningsled, en fakultativ mulighed for at forfølge sit krav for en ret på en medlemsstats område, eller skal den ret, for hvilken den pågældende fremsætter sit krav, være stedligt kompetent i henhold til procedurebestemmelserne i den medlemsstat på hvis område retten er beliggende? Hvilken fortolkning skal der anlægges af den fakultative kompetencebestemmelse i Montrealkonventionen, der indeholder en henvisning til retten på det sted, hvor luftfartsselskabet har det kontor, som [org. s. 2] afsluttede kontrakten? 4. Kan et europæisk betalingspåkrav, der er udstedt i strid med forordningens formål eller af en myndighed, der ikke er sagligt kompetent, gøres til gestand for en prøvelse af egen drift? Skal en ret af egen drift eller efter anmodning henlægge en sag, der anlægges som følge af en indsigelse, såfremt retten ikke er kompetent? 5. Såfremt de ungarske retter er kompetente til at behandle en retssag, skal de nationale procedurebestemmelser da fortolkes i overensstemmelse med EU-retten og Montrealkonventionen således, at der nødvendigvis skal udpeges mindst én ret, der er forpligtet til at</p>	Justitsministeriet	GA	22.10.15

	behandle den retssag, der er anlagt som følge af en indsigelse, også selv om der ikke foreligger andre tilknytningsled?			
C-425/14	<p>Impresa Edilux et SICEF</p> <p>1) Er EU-retten, og navnlig artikel 45 i direktiv 2004/18/EF, til hinder for en bestemmelse, såsom artikel 1, stk. 17, i lov nr. 190/2012, hvorefter de ordregivende myndigheder kan anse de deltagende virksomheders manglende accept eller manglende fremlæggelse af bevismateriale for accept af forpligtelserne i de såkaldte »hensigtserklæringer« og mere generelt i aftaler mellem de ordregivende myndigheder og de deltagende virksomheder, som lovlig grund til udelukkelse fra en offentlig udbudsprocedure, der har til formål at bekæmpe den organiserede kriminalitets infiltration af området for tildeling af offentlige kontrakter? 2) Kan den eventuelle fastlæggelse i en medlemsstats retsorden af de i det foregående spørgsmål omhandlede beføjelser til udelukkelse som omhandlet i artikel 45 i direktiv 2004/[18]/EF betragtes som en fravigelse af princippet om, at udelukkelsesgrundene er udtømmende, idet fravigelsen er begrundet i det tvingende hensyn til at bekæmpe den organiserede kriminalitets forsøg på infiltration af de offentlige udbudsprocedurer?</p>	Konkurrence- og forbrugerstyrelsen	Dom	22.10.15
T-552/13	<p>Oil Turbo Compressor mod Rådet</p> <p>Påstande: Punkt 48 i afsnit B i bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren. Punkt 103 i afsnit B i bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	23.10.15